

# Księga Jozuego

## Rozdział 14

**1.** To jest, co posiadli synowie Izraelowi w ziemi Chanaan, którą im dali Eleazar kapłan i Jozue, syn Nun, i książęta domów wedle pokoleni Izraelowych, **2.** losem wszystko dzieląc, jako był przykazał JAHWE w ręce Mojżeszowej, dziewięciorgu pokoleniu i połowicy pokolenia. **3.** Bo dwojgu pokoleniu i połowicy dał był Mojżesz osiadłość za Jordanem: oprócz Lewitów, którzy nic ziemie nie wzięli między bracią swoją, **4.** ale na ich miejsce nastąpili synowie Jozef rozdzieleni na dwoje pokolenia, Manasse i Efraim; ani wzięli Lewitowie innego działu w ziemi, jedno miasta na mieszkanie a przedmieścia ich na chowanie dobytków i bydła swego. **5.** Jako był przykazał JAHWE Mojżeszowi, tak uczynili synowie Izraelowi i podzielili ziemię. **6.** Przystąpili tedy synowie Juda do Jozuego w Galgalu i rzekł do niego Kaleb, syn Jefone, Cenezejczyk: Wiesz, co mówił JAHWE do Mojżesza, człowieka Bożego, o mnie i o tobie w Kadesbarnie. **7.** Czterdzieści mi lat było, kiedy mię słał Mojżesz, sługa PANSKI, z Kadesbarny, żebym wypatrował ziemię, i powiedziałem mu, co mi się zdała prawda. **8.** Lecz bracia moi, którzy chodzili ze mną, skazili serce ludu, a jam przecię naszładował JAHWE Boga mego. **9.** I przysiągł Mojżesz dnia onego, mówiąc: Ziemia, po której deptała noga twoja, będzie osiadłością twoją i synów twoich na wieki, iżeś naszładował JAHWE Boga mego. **10.** Użyczył mi tedy JAHWE żywota, jako obiecał, aż do dnia dzisiejszego. Czterdzieści i pięć lat temu, jako mówił JAHWE to słowo do Mojżesza, gdy Izrael chodził po puszczy; dzisiaj mam ośmdziesiąt i pięć lat, **11.** tak duży, jakom był duży naonczas, gdym był posłan na szpiegowanie, onego czasu siła we mnie aż do dnia dzisiejszego trwa, tak ku bojowaniu, jako ku chodzeniu. **12.** Dajże mi tedy tę górę, którą JAHWE obiecał, coś i sam słyszał, na której są Enacim i miasta wielkie i obronne: jeśli snadź JAHWE będzie ze mną i będę mógł wygładzić je, jako mi obiecał. **13.** I błogosławił mu Jozue, i dał mu Hebron w osiadłość, **14.** i od tego czasu dostał się Hebron Kaleb, synowi Jefone, Cenezejczykowi, aż do dnia dzisiejszego, iż naszładował JAHWE Boga Izraelskiego. **15.** Imię Hebrona zwane przed tym Kariat Arbe: Adam, nawiętszy między Enacim, tam leży. I przestała ziemia od wojny.